

eller den sorg, som Skaparen fått
af menniskans förretning, borde blifva
för alla affärlig. Skaparen måste
öfyna sin barm, och visa den oöfunda-
liga ropen sina far, som han fått
för sin kärlek till. Genom sin
dofallet, hade föräldrar gjort att
ditt för djupa far, men dessa far
hulle förblida för evigt, om icke den
oöfundaliga ropen, Faderns önskan
finge / 6 föräldrar gjort att blida, och
genom denna affärlig väcka till
öfver afver sitt brödet.

1662. Menniskan kan ändå inte
fatta intensiteten af dessa qual,
som korsade sig. det Gudomliga
föräldrar gjort att. Helhetens öfver
måtte blifva affärlig genare
det fysiska lifvandet. Guds vrede
upplöste sig uti ett obefristligt
qual för honom själv. Den som
vill se, huru Guds far ut när han
är öfver: kan han se på Guds
massen, som föräldrar i stoffet
och svettas blod, för den Guds-
fa ropen, ja för Guds ut, när
han är öfver. 

1663. Låt oss nu se, om Rationalisten
kan beskaffa Gud för orättvisa, när
Skaparen själv måste utgå till
tets öfver för sina oöfunda-
liga ropen. Om Rationalisten tar sig
vulen till rättgångs biträde, så
kan han göra den invändningen,
att Gud var partisk, då han inte
beskaffade Djävulen samma med-
lidande. Men om blodvetten
alldeles icke gör Rationalisten till
hjortat, så när Djävulen ännu
minst röra till tankar deraf.
1664. Men tvärför kunde icke
Gud omkapa menniskans ande-
liga Organism strät efter fallet?
Gud är ju Allsmäktig. Svar. Den
öfver själs förmågenheten kan icke
uphäfva den andra. Allmakt
kan icke uphäfva Rättfärdigheten
och Rättfärdigheten kan icke till-
intet göra kärlek. Om Gud kan
de skapat om menniskan strät
efter fallet: så hade Djävulen
skunnat jäga: dender vinsten
har du skapat om, men mig, kan
du lemna i elände. Det var inga
runda rätt, att så handla.